

ЦРНА ГОРА
ОПШТИНА БЕРАНЕ
Главни администратор
Број: 03-042/26- 560
Беране, 24. 09. 2026. године

Главни администратор општине Беране, рјешавајући по жалби Р. Б., из Берана 16-371/26-61/45 од дана 12. 08. 2026. године, коју заступа А. Р., адвокат из Берана и рјешавајући по жалби С. Д. и О. С., из Берана 16-371/26-61/47 од дана 18. 08. 2026. године, које заступа Ве. З., адвокат из Берана, изјављених против Рјешења Секретаријата за комунално-стамбене послове, саобраћај и заштиту животне средине број 16-371/26-61/43 од дана 22. 07. 2026. године, на основу, чл. 77 Закона о локалној самоуправи ("Сл.лист ЦГ" бр.02/18, 34/19, 38/20) и члана 128 Закона о управном поступку ("Сл.лист ЦГ" бр. 56/14, 20/15, 40/16 и 37/17), д о н о с и:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Усвајају се жалбе.

Поништава се рјешење Секретаријата за комунално-стамбене послове, саобраћај и заштиту животне средине број 16-371/26-61/43 од дана 22. 07. 2026. године и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Оспореним рјешењем Секретаријата за комунално-стамбене послове и саобраћај општине Беране бр. 16-371/26-61/43 од 22. 07. 2026. године, ставом 1 обавезују се О. С. Д. и О. С. из Берана да накнаде трошкове управног поступка подносиоцу захтјева пуномоћника Б. Р., адвоката А. Н. Р. из Берана, настале по основу заступања од стране адвоката у укупном износу од 1.450, 00€.

Против наведеног рјешења жалилац Р. Б., преко свог пуномоћника адвоката А. Н. Р. поднијела је жалбу због битне повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примјене материјалног права. У битном наводи да је ожалбено рјешење незаконито и неправилно, да је нејасно зашто првостепени орган није одлучио о свим захтјевима пуномоћника, у односу на све настале трошкове управног поступка који је окончан позитивно по странку која је исти поступак иницирала, а противне странке биле истрајне до краја и изазвале сваки настали трошак по процесним радњама. Наводи да је нејасно коју је тарифу првостепени орган примијенио, из разлога што одредба члана 8 важеће АТ јасно регулише да се награда и накнада трошкова за рад адвоката утврђује према важећој тарифи у вријеме обрачуна, о чему доставља појашњење Врховног суда Црне Горе од 08. 07. 2026. године.

У коначном предлаже да Главни администратор Општине Беране усвоји жалбу, поништи рјешење првостепеног органа и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

У изјашњењу на жалбу Р. Б. супротна страна О. С. Д. и С. Д., преко пуномоћника адвоката Ве. З., у цјелости оспоравају наводе жалбе као правно и чињенично неутемељене и предлажу њено одбијање као неосноване. У битном наводе да се поново потражују трошкови за састав првобитног захтјева, о којима је већ правоснажно одлучено рјешењем од 19. 05. 2021. године, те да се исти трошкови не могу поново потраживати нити дуплирати у извршном поступку. Оспоравају и захтјеве за накнаду трошкова за наводна рочишта и жалбе, истичући да након доношења рјешења од 19. 05. 2021. године није одржано ниједно ново рочиште нити је изјављена жалба, па за непредузете радње не може припасти награда по Адвокатској тарифи. У погледу трошкова извршног поступка наводе да се могу

признати само стварни и оправдани трошкови за радње које су заиста предузете, истичући да пуномоћници нијесу присуствовали заказаном извршењу исељења 30. 04. 2026. године у 09:00 часова, које је одложено и није спроведено. Такође указују да су против побијаног рјешења већ изјавили жалбу, којом су указали на битне повреде правила поступка и недостатак образложења, посебно јер су, како наводе, паушално тарифирани акти органа, а не стварно предузете адвокатске радње. Сматрају да се незаконито рјешење не може допуњавати новим, непостојећим трошковима, већ да га треба поништити и предмет вратити на поновни поступак.

Против предметног рјешења, жалбу су поднијели и жалиоци О. Д. и Об. доводи. С. С., преко свог пуномоћника адвоката Б. З. и то због свих законских разлога. У битном наводе да је одлука о трошковима поступка неправилна и недовољно образложена, јер првостепени орган није јасно навео које су конкретне адвокатске радње предузете, по којим тарифним бројевима и на који начин је обрачунат признати износ од 1.450,00 €. Наводе да само доношење рјешења од 19. 05. 2021. године и Закључка о дозволи извршења од 03. 04. 2026. године не представља адвокатску радњу за коју припада награда, док за износ од 1.050,00 € за два приступа поступку исељења нијесу наведени датуми, конкретне радње, тарифни основ нити разлози због којих је присуство пуномоћника било неопходно и оправдано. Даље истичу да првостепени орган није навео конкретне одредбе Адвокатске тарифе на основу којих је извршен обрачун, као и да је изрека побијаног рјешења нејасна и у погледу обима обавезе сваког од жалиоца, тј. О. Д. и Драгољуб и О. С. обавезани су да накнаде јединствени износ од 1.450,00€, а да није одређено да ли тај износ сноси солидарно, у једнаким дјеловима или у некој другој сразмјери. Жалилац оспорава и благовременост захтјева за накнаду трошкова, имајући у виду да је основни поступак окончан рјешењем од 19. 05. 2021. године, док је захтјев за накнаду трошкова поднијет 06. 07. 2026. године, а првостепени орган није утврдио када је захтјев поднијет нити да ли је о тим трошковима већ одлучено. Указује и на то да му није достављен записник о спроведеном исељењу.

У коначном предлажу да Главни администратор Општине Беране усвоји жалбу О. Д. и О. С. поништи побијано рјешење у дијелу којим су жалиоци обавезани на накнаду трошкова поступка у износу од 1.450,00€ и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

На наводе жалбе О. Д. и О. С., супротна страна Р. Е. се није изјаснила, иако је њен пуномоћник, адвокат Ал. Н. Р. уредно примио жалбу дана 25.08.2026. године.

Цијенећи наводе изјављених жалби, као и наводе из одговора на жалбу, овај орган је нашао да су жалбе основане у дијелу који се односи на одлуку о трошковима поступка.

Испитујући законитост побијаног рјешења у смислу члана 126 став 2 Закона о управном поступку, овај орган је утврдио да је у првостепеном поступку почињена битна повреда правила поступка која је била од утицаја на рјешавање ове управне ствари.

Одредбом члана 22 став 7 Закона о управном поступку прописано је да образложење рјешења треба да буде разумљиво и да садржи, између осталог, прописе на основу којих је рјешење донијето, као и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку садржану у диспозитиву рјешења.

Увидом у списе предмета утврђено је да је првостепени орган ожалбеним рјешењем, обухватио и трошак у износу од 200,00 €, који је признат Рјешењем првостепеног органа број 16-371-61/26 од 19. 05. 2021. године. Како је о наведеном трошку одлучено тим рјешењем, исти трошак није могао поново бити признат и досуђен у овом поступку, будући да је о њему већ донесено правоснажно рјешење, чиме је повријеђено начело да се о истој ствари не може два пута одлучивати (*res iudicata*). Дакле, сходно чл. 99 став 2 Закона о управном поступку правоснажно рјешење је рјешење које се више не може побијати у управном спору, односно

другом судском поступку. Увидом у списе предмета да се закључити да је Управни суд Црне Горе пресудом У.бр. 4131/23 од 10.12.2025. године одбио тужбу изјављену против рјешења број 16-371-61/26 од 19. 05. 2021. године чиме је исто постало правоснажно.

Из списка предмета произилази да заказано извршење за дан 30.04.2026. године није спроведено, односно да радња извршења није ни започета, иако је пуномоћник странке Радн Б приступио заказаној радњи. Стога је првостепени орган био дужан да утврди коју је конкретну адвокатску радњу пуномоћник том приликом предузео, односно за коју радњу му припада накнада због приступања заказаном извршењу, те да утврди висину накнаде у складу са одговарајућим одредбама Адвокатске тарифе.

Поред наведеног, првостепени орган у образложењу побијаног рјешења није јасно навео на основу које конкретне Адвокатске тарифе је извршен обрачун признатих трошкова, нити је за сваки појединачни износ навео одговарајући тарифни број и адвокатску радњу на коју се тај износ односи. Такође није образложен начин обрачуна појединачних износа, нити основ по којем је утврђен укупан износ признатих трошкова. Због тога се не може провјерити да ли су признати трошкови правилно обрачунати и да ли су признати у складу са одговарајућим одредбама Адвокатске тарифе.

У поновном поступку, првостепени орган ће водећи рачуна о датим примједбама, а цијенећи и остале наводе из жалбе жалиоца и уз активно учешће жалиоца, на правилан начин се одредити према овој управној ствари, те ће донијети правилну и на закону засновану одлуку.

Са изложеног, а на основу чл.126. ст. 7 Закона о управном поступку („Сл лист ЦГ-бр.56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено је као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана, од дана пријема рјешења.

ГЛАВНИ АДМИНИСТРАТОР
Миладин Тмушић

